TEZAUR LITURGIC

2 FEBRUARIE

GHERASIM IOANOULIS

CANONUL ÎNTÂMPINĂRII DOMNULUI

ATENA,2020

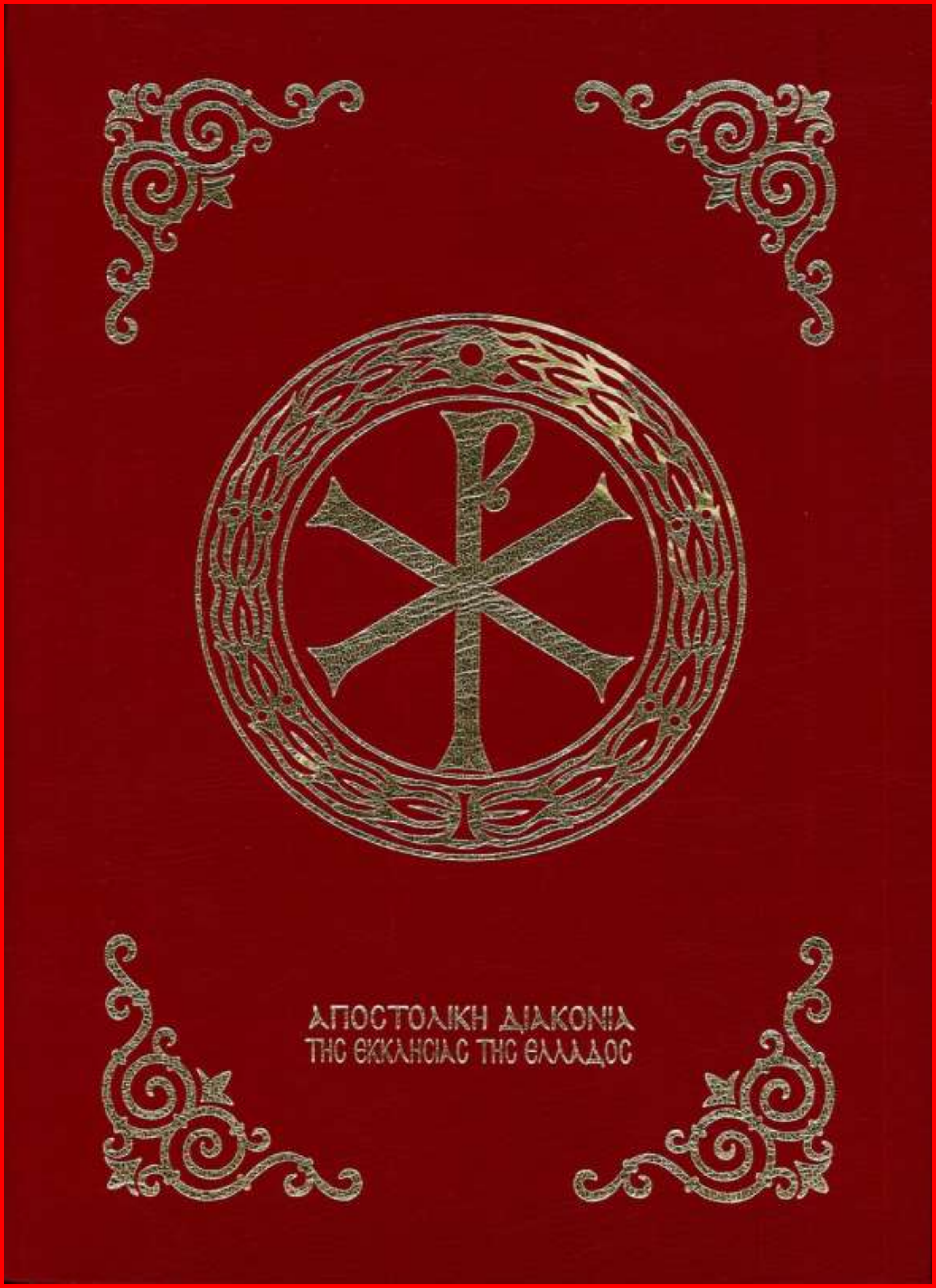
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

02 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΚΑΝΩΝ

Γερασίμου ἱερομονάχου Ἰωαννούλη τοῦ Ζακυνθίου

Κανὼν Ἰαμβικός, ου ἡ ἀκροστιχὶς διὰ στίχων ἡρωελεγείων:
Τῆμερον ἀθανάτοιο εῢς Πάϊς ἐκ γενέταο
Εἰς νεὸν ἁγνῆσιν ἵκετο ἐν παλάμαις.
Ὃν πρέσβυς φρίττων χαίρων τε, φέρει, καρτ᾽ ἦτορ.
Ἀλλ᾽ Ἄνα σῷ ὁσίοις γ᾽ ὄλβια Ὑμνοπόλῳ.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θείῳ καλυφθείς.
Τύραννον ὀσθμῷ Φαραὼ καταδύσας,
Ἦγεν ἅπαντα Ἰσραὴλ ὁ Δεσπότης,
Μέδων πέλων δέ, ἄχρονος νῦν ὡς βρέφος,
Ἑκὼν κρατεῖται, ἀγκάλαις τοῦ πρεσβύτου,
Ῥύων με δεινῶν, ὃν βροτοὶ λατρεύσωμεν.

Ὄντως ὁ λαὸς ὁ πρὶν ἠμαυρωμένος,
Νῦν παναληθῶς, χάριτ᾽ ἠξιωμένος.
Ἀδὰμ ξύλῳ γὰρ κατθανῶν θεωρίας,
Θεῷ κάταυτον, γεγονότι συνάγει,
Ἄδων ὃς ὑμνεῖ παγγενῆ εὐεργέτην.

Νόμον ὁ πρὶν δοὺς ἐν Σινᾶ τῷ Θεόπτῃ,

Ἀνθρωποειδῶς τὰ ἔθιμα τοῦ νόμου,
Τελῶν προσῆλθε τῷ νεῷ οἷα βρέφος,
Ὃν προσυπαντῶν Συμεὼν προσεκύνει,
Ἴδον σε κράζων μερόπων σωτήριον.

ᾨδὴ γ΄. Ἔῤῥηξε γαστρός.
Ὄπα προφητῶν ὁ μέγας Ἡσαΐας,
Ἔνθους κατεβρόντησεν ὡς θεσπεσίην,
Οἷα θεοουργῶς γαστρὶ ἕξει Παρθένος,
Σύμμορφον ἡμῖν τέξετ᾽ δὲ ἁπάσης,
Πνοῆς δοτῆρα κτίσεώς τε πρύτανιν.

Ἄννα Φανουὴλ Σαββαὼθ εὐχομένη,
Ἴστωρ προφῆτης ἧτορ ἡδυνομένη.
Στάσα ἀκλινῶς τῷ ναῷ ἡδρασμένη,
Ἐκ φαντορίας ἱερᾶς κινουμένη,
Κλέος βοᾷ νῦν Ἰσραὴλ ὤφθη μέγα.

Γόνε διφυῆ βροτὲ ἄφθαρτε Λόγε,
Ἔχει σε κέντρον γηγενῶν οἷα φύτλη,
Νημερτὲς ἀλλὰ κεντρόφυξ ἁμαρτία,
Ἔγρει με φεύγειν σέθεν ἐξωθουμένη,
Τήν μοι βραβεύσαις δύναμιν κεντρομόλου.

ᾨδὴ δ΄. Ἄναξ ἀνάκτων.
Ἄνθραξ ὁ θεῖος παμφαέστατος Λόγος,
Ὁ τοῦ Σεραφεὶμ μυστικώτατος πάλαι,
Ἐν Ἡσαΐᾳ ῥύριον δεδομένος,

Στίλβων θεουργῶς διακόσμησιν σέθεν,
Νῦν ᾧ καὶ ἡμᾶς λαμπρύνων ῥῦξαι Κράτωρ.

Ἔοικεν ᾄδειν Σὲ φυσίζωε Κόρη,
Ὅλως γὰρ οὖσα ναὸς ἡγιασμένος,
Νήπιον ἁγναῖς Θεὸν ὠλέναις φέρεις,
Ἅπασαν ἐξαίροντα τοῦ κόσμου λύμην,
Γένος βροτῶν οὖν προσκυνοῦμέν σε πόθῳ.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν σου Παντάναξ,
Ἤματα πάντα καχεκτούντων κατ’ ἧτορ,
Σφόδρα γὰρ ἡμᾶς ἡ ῥύμη ἁμαρτίας,
Ἰοῦσα ὠθεῖ πρὸς χάρυβδ’ ἀργαλέως,
Νίκην κατ’ αὐτῆς, δὸς λατρευταῖς σου Λόγε.

Ὠδὴ ε΄. Λυτήριον κάθαρσιν.
Ἱκόμενος μίμνοντι τῷ Σιωνίτη,
Κράτιστον ἀξίωμα σὴν παρουσίαν,
Εἰς τὸν ὁριζόμενον ἄσπετος ὅρος,
Τιμῆεν ὃς φέρων σε νήπιον λέγει,
Ὁ οὐρανοχθόνιος εὖ μ’ ἀπολύσαις.

Ἐχρηματίσθην Πνεύματος τοῦ ἁγίου,
Νηγάτιον δέξασθαι Υἱόν σου Κόρη,
Προγνοὺς ἄταρ δε νοΐ τῷ τηλεσκόπῳ,
Ἀκόντιον σεῖό μεν ὅΐσει τὸ κέαρ,
Λαῶν τὰ ἀμφίβολα ἀρθῶσιν ὅπως.

Ἀνθ’ ὧν νεογνῶν τρυγόων ζεῦγος πάλαι,
Μελδόμενον θέσκελος ὦ Λόγε γέρων,
Ἄννα τε σώφρων ὁ μὲν ἔλδων κατέχει,
Ἰόντα ἡ δ’ αἴρουσα ἀνθωμολόγει,
Σωτήριον πάντεσσιν ἧκες ἐβόων.

ᾨδὴ στ΄. Ἱλασμὸς ἡμῖν.
Οἱ θανατωθέντες μὲν Ἀδὰμ ἀθλίως,
Νῦν τῷ νεῷ χαίρετε Ἀδὰμ ἐνθέως,
Πετῶντες ὕψει χεῖρας εὐχαριστίας,
Ῥήμασιν ἁγνοῖς εὐλογήσωμεν βρέφος,
Ἐν ᾧ ἀφ’ ἡμῶν ἠφανίσθη κατάρα.

Σωτηρία ναίοντι ὤφθης ὦ Κράτωρ,
Βορᾶς λέοντος ὑποφήτῃ καὶ ὄφιν,
Ὑποβρυχίως καββαλῶν ἰοβόλον,
Σώζεις κραταιῶς δωρεᾷ φιλαγάθῳ,
Φύσιν Ἰησοῦ τὴν ἐμὴν παμπησίην.

Ῥιγηνὸν ἡμῶν νυκτὶ συζοῦσα πλάσις,
Ἵστης παλαίων μέχρι πρωΐας Λόγε,
Τῷ πατριάρχῃ Ἰακὼβ παντοκράτωρ,
Τῆλε δὲ ὠφθεὶς ὁ ζόφος τῶν πταισμάτων,
Ὢ χριστοτερπῆ λαὲ χαίρων ἀνύμνει.

ᾨδὴ ζ΄. Σύμφωνον ἐθρόησεν.
Νέων μὲν οὐχ ἥψατο φλὸξ Ἀσσυρίων,
Χαίροντες οἱ δ’ ἔψαλλον ὥσπερ ἐν δρόσῳ,

Αἶνον ἀχράντῳ βασιλεῖ τῶν κτισμάτων,
Ἴδμεν βοῶντες παράδοξα καὶ ξένα,
Ῥῦστα Κράτωρ ἄφθιτε εὐλογητὸς εἶ.

Ὤκιστα αἱ χίμαραι τῶν μυστηρίων,
Νῦν ἐξιχνιάζουσαι αἰσχύνθητ’ ὅρον,
Τῇ πεπατημένῃ τε μωρᾷ σοφίᾳ,
Ἔχειν γινώσκειν σχῆμα ὁλοκληρίας,
Φατ’ οὐδαμῶς πῶς πίστιν οὖν εὑρηκέναι.

Ἔσωθεν ἐξέλαμψε μήτρας Παρθένου,
Ῥύσιον εἶν’ ἅπασι τηρήσας ξένως,
Ἐν τῷ παναχράντῳ δὲ αὐτῆς ἀτόμῳ,
Ἰσχύϊ Χριστὸς κλεῖθρα τῆς παρθενίας,
Κράτιστα δηλώσασα ἄφλεκτος βάτος.

Ὠδὴ η΄. Λύει τὰ δεσμά.
Ἆδε τὰς ᾠδὰς γλυκυθύμους ἡ κτίσις,
Ῥάνατε βουνοὶ ποταμοὺς θυμηδίας,
Τὰ φῶτα ἅψον ἡμεροδρόμε φάος,
Ἧκε βροτωθὲν τὸ ἀνέσπερον ξένως,
Τοῦ θεοειδῶς τοὺς ὁρίζοντας φάειν.

Οἷα ἑορτὴ παγχαρὴς ἀπεφάνη,
Ῥίμφα τὰ δεινὰ τῆς προμήτορος ἴθι,
Ἀναβρυχωθεὶς γὰρ δράκων σμερδαλέος,
Λειμῶνι νύκτει τὴν δάμαρταν ἧς ἔδει.
Λαμπρῶς Κόρη σὺ ἰάσασθαι τὴν βλάβην.

Ἄπει ἐν Ἀδὰμ Συμεὼν εὐθυβόλως,
Νηχομένῳ δὴ φλογεροῖς ποταμίοις,
Ἀνάστα κράζων χαῖρε χερσὶν ἰδίαις,
Σαφῶς κατέσχον μέν γε τὸν δεσμολύτην,
Ὦκα ὃς ἐκ πυλῶν σε αἴρει τοῦ σκότους.

Ὠδὴ θ΄. Χαίροις Ἄνασσα.
Δεῦρο πόλοιο γῆς τε τὴν πλατυτέραν,
Οὐρανίων ταγμάτων ὑπερτέραν,
Ἱκέσια δωροφοροῦντες τὰ μέλη,
Οἰκετικῶς τε προσκυνήσωμεν πόθῳ,
Ἰδοὺ πρόκειται γὰρ σκέπη σωτήριος.

Σέλας πάναγνον τὴν θεόδμητον φύσιν,
Γαστρὸς τυραννοῦντός τε εἵλκυσας Λόγε,
Ὅτι φέριστον παραδόξων πραγμάτων,
Λαβεῖν με Σῶτερ ὢ ξένων δωρημάτων,
Βραβεῦσαι αὖθις σῇ ἑνώσει ὕστατα.

Ἴσμεν τρίλιστε ὡς καθ' ἡμῶν τὰ πάθη,
Αἴρει τὸ νῖκος ἀλλὰ πρέσβις τυγχάνεις,
Υἱέα πρεσβεύουσα ῥυσθῆναι δίκης,
Μεταδιδοῦνται δάπεδον ναίειν πόλου,
Καὶ νῦν δέδεξο ὕμνον ὡς ἱκέσιον.

Ὅλην τίθημι πρὸς σέ μου τὴν ἐλπίδα,
Πρόστηθι καὶ ῥῦσαί με πυρὸς καὶ χάρους,
Οἴκτειρον οἰκτίρμονα τέξασα Λόγον,
Λόγοις ἀμειβόμενον εὐχαριστίας,
Ὢ Παντάνασσα χαῖρε μοῖο ῥύσιον.